

Φασισμός και ψευτο-Μέτωπα

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Το περασμένο άρθρο μου (22.9) με τίτλο «Ο περισπασμός της Χρυσής Αυγής», πέρα από κάποια άκρως εγκωμιαστικά σχόλια, προκάλεσε και μια θύελλα αντιδράσεων συνήθως ανωνύμων, με τις οποίες δεν ασχολούμαι[1]. Όλες προέρχονται, από το άτυπο (προς το παρόν) αντιφασιστικό Μέτωπο που περιλαμβάνει όλο το πολιτικό φάσμα: από την δεξιά «διάνοηση» και τους οπαδούς των κομμάτων της κοινοβουλευτικής Χούντας, μέχρι την «ροζ» και «Ελευθεριακή» Αριστερά, καθώς και, δυστυχώς, την κομμουνιστογενή. Ελπίζω αυτό να μην σημαίνει ότι βρισκόμαστε στα πρόθυρα δημιουργίας ενός ψευτο-Μετώπου κατά του φασισμού που θα ενώσει όλη την Αριστερά, μπροστά στον δήθεν θανάσιμο φασιστικό κίνδυνο που διατρέχει ο Ελληνικός λαός, την εποχή της παγκοσμιοποίησης και ουσιαστικής κατάργησης των κρατών-εθνών, μέσα στα οποία άνθησε ο ιστορικός ναζισμός και ο φασισμός! Ελπίζω να μην δούμε ακόμη και το ΚΚΕ να παραμερίζει, για χάρη της ενότητας σε παρόμοιο ψευτο-Μέτωπο, ακόμη και τις θεμελιακές διαφορές του από την εκφυλισμένη «Αριστερά» στα κρίσιμα θέματα εξόδου από την ΕΕ και το Ευρώ...

Μια απόπειρα «θεωρητικής» θεμελίωσης της ανάγκης παρόμοιου αντιφασιστικού Μετώπου έγινε προ ημερών όταν υποστηρίχθηκε η θέση ότι για την οικονομική καταστροφή δεν έχει καμιά σχέση η παγκοσμιοποίηση, η ΕΕ, το Ευρώ κ.λπ.. Όλα αυτά, σύμφωνα με ένα άρθρο ενός μέλους των Ιών (που πρωτοστάτησαν να κλείσουν την Ελευθεροτυπία με προφανή στόχο να στήσουν την εφημερίδα-μαϊμού που αποτελεί την ναυαρχίδα της εκφυλισμένης «Αριστεράς») είναι «συνωμοσιολογίες». Σύμφωνα με το άρθρο[2] αυτό που θα μπορούσε να διεκδικήσει Νόμπελ οικονομικών για την (ανοηταίνουσα) πρωτοτυπία του, η απώτερη αιτία της οικονομικής καταστροφής είναι ο ανερχόμενος φασισμός και οι συνέπειές του! Και για να εμπεδώσει μάλιστα ένα ηθικό δίδαγμα, που μοιάζει με πληρωμένη διαφήμιση της ΕΕ που θα ζήλευε και ο...Μπαρόζο, τονίζει: «Μην ξεχνάμε ότι τα ακροδεξιά και τα ναζιστικά μορφώματα δεν είναι ούτε τυχαία ούτε ξεχωριστά από «ειδικές» φωνές ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση των Λαών και στην προτεινόμενη περιχαράκωση του κάθε κράτους στα δικά του μίζερα χαρακτηριστικά και στα δικά του κλειστά σύνορα». Είναι προφανές ότι στις «ειδικές φωνές» κατατάσσεται από το άθλιο αυτό άρθρο και η στήλη για τον αγώνα της για οικονομική αυτοδυναμία και εθνική κυριαρχία έξω από την ΕΕ και την ΟΝΕ, ως την μοναδική διέξοδο από την καταστροφή και προϋπόθεση για το άνοιγμα του δρόμου σε μια Περιεκτική Δημοκρατία, όπως έχω αναπτύξει επανειλημμένα στο παρελθόν.

Στη συνέχεια, έτερο μέλος των Ιών έσπευσε να συμπληρώσει, στην ίδια εφημερίδα-μαϊμού, με μια σαφώς Γκεμπελική επίθεση κατά του άρθρου, αλλά και της «Ε» και του διευθυντού της επειδή προφανώς με ανέχονται![3] Ο Γκεμπελίσκος αυτός συμπεραίνει εντελώς αναπόδεικτα τόσο σε σχέση με το συγκεκριμένο άρθρο μου όσο με και την γενικότερη πολιτική και συγγραφική προϊστορία μου πάνω από μισό αιώνα, ότι γενικά «αθρώνω το ναζιστικό μόρφωμα» (τίτλος) και ειδικότερα «την ηγεσία της ναζιστικής οργάνωσης από το αποτρόπαιο έγκλημα». Και όλα αυτά με βασική «απόδειξη» ότι έγραψε εγκωμιαστικά σχόλια η ΧΑ για την αντικειμενικότητα του άρθρου, εντίμως (σε σχέση με τους διάφορους Γκεμπελίσκους) παραδεχόμενη ότι ανήκω στο άλλο «άκρο» του πολιτικού φάσματος από αυτή, το «ακροαριστερό», πράγμα που εξ ορισμού

βέβαια αποκλείει κάθε προσπάθεια μου να την αθώσω. Άλλωστε, όσοι καλόπιστοι διάβασαν το άρθρο κάθε άλλο παρά αυτό κατάλαβαν. Συνοπτικά, στον λίγο χώρο που μου απομένει.

Πρώτον, όταν έκανα σύγκριση της ΧΑ με τα εθνικοσοσιαλιστικά κόμματα δεν αναφερόμουν βέβαια στη γνωστή ιστορικά δράση τους αλλά, όπως τόνιζα, στους προγραμματικούς στόχους τους, στους οποίους από ό,τι γνωρίζω, δεν ανήκει η άσκηση μαζικής βίας, στην οποία επιδόθηκαν συστηματικά εναντίον των Εβραίων, Σλάβων, Ρομά κ.α. με στόχο την μεγίστη δυνατή εξολόθρευση τους.

Δεύτερον, με βάση τους διακηρυγμένους στόχους αυτούς, αλλά και τη μετέπειτα πολιτική τους, ανέφερα ότι ούτε οι ναζιστές, ούτε και η ΧΑ ήταν “συστημικές” οργανώσεις. Όχι βέβαια με την έννοια του κοινωνικοοικονομικού συστήματος διότι τα εθνικοσοσιαλιστικά κόμματα και οργανώσεις (όπως κάθε μη ανιστόρητος καταλαβαίνει) δεν απορρίπτουν το καπιταλιστικό σύστημα αλλά απλώς επιδιώκουν μια κρατικιστική μορφή του (γι’ αυτό και οι Χιτλερικοί χαρακτηρίζονται από Ιστορικούς της οικονομίας ως οι πρώτοι Κεϋνσιανοί!). Αλλά με την έννοια ότι δεν ήταν όργανα της συγκεκριμένης μορφής που παίρνει το σύστημα αυτό σε κάθε ιστορική εποχή: σήμερα με την έννοια του συστήματος που έχει επιβάλει η Νέα Διεθνής Τάξη της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης με την οποία δεν ασχολείται βασικά η εκφυλισμένη «Αριστερά» !

Τρίτον, δεν θα μπορούσα ποτέ να εξισώσω θύμα (Φύσσα) με θύτη (Ρουπακιά) όταν μάλιστα έχω γράψει ολόκληρο βιβλίο για το θέμα. Αναφερόμουν προφανώς στο γεγονός ότι όταν ο θύτης δεν ενεργεί σαν όργανο του συστήματος, τότε το να παρομοιάζεις την δολοφονία του Λαμπράκη από το παρακράτος, όπως έκαναν κάποιοι από την ίδια «Αριστερά», με το θανάσιμο μαχαίρωμα του Φύσσα από οπαδό της ΧΑ, είναι όχι μόνο ασέβεια αλλά και έγκλημα ενάντια στην Ιστορική αλήθεια, στο οποίο κατ'εξοχήν ειδικεύονται οι διάφοροι Γκεμπελίσκοι...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_09_29.html

¹ Σαν θέμα αρχής δεν συνηθίζω τις δημόσιες αντιπαραθέσεις στον έντυπο γραπτό λόγο με όσους χρησιμοποιούν την ανωνυμία του διαδικτύου για χυδαίες προσωπικές ύβρεις, άθλιες συκοφαντίες και Γκεμπελικές διαστρεβλώσεις, στην προσπάθειά τους να σπιλώσουν ανθρώπους που επώνυμα καταθέτουν την άποψή τους και υπεύθυνα αναλαμβάνουν την ευθύνη των λόγων τους. Οι θρασύδειλοι αυτοί, (συμπεριλαμβανομένου κάποιου πασίγνωστου για παρόμοιες επιθέσεις στο διαδίκτυο με το ψευδώνυμο «Ομαντεόν» που επί μήνες με λασπολογούσε κάτω από την κουκούλα του πριν δύο χρόνια), τώρα επανήλθαν με χαρακτηρισμούς, συκοφαντίες και κατάφωρα ψεύδη και διαστρεβλώσεις που ποτέ δεν θα τολμούσαν να τις κάνουν επώνυμα στον έντυπο γραπτό λόγο. Και, φυσικά, το ίδιο ισχύει και για άθλια blogs που σε παράβαση κάθε δεοντολογίας αναδημοσιεύουν (και κάποτε επαυξάνουν) παρόμοιες αθλιότητες (π.χ. Βαθύ Κόκκινο).

² Άντα Ψαρρά, «Συνωμοσιολογίες και πτώση από τα σύννεφα», Εφημερίδα των Συντακτών, 26/9/2013.

³ Δημήτρη Ψαρρά, «Τα άρθρα του Τάκη Φωτόπουλου και του Γιώργου Δελαστίκ που αθώνουν το ναζιστικό μόρφωμα», Εφημερίδα των Συντακτών, 27/9/2013